

en privat Indsamling er indsamlet saa og saa meget, og naar der foreligger Tegninger og Overslag o. s. v. over vedkommende Kirkebygning; saa har man givet forskellige Bevillinger, mange og rigelige og rundelige Lovforslag, og jeg forstaa ikke rettere, end at Folketinget har antydet, at man vil handle paa samme Vis over for Kjøbenhavn. — Det andet Punkt, som den højtærede Kultusminister omtalte, er en Rentenedsættelse for et lille Beløb af Sorø Akademis Midler. Jeg behøver slet ikke at komme ind paa at omtale det Beløb nærmere, hele Beløbet er i alt 375 Kr., det er jo ikke meget. Men naar jeg har i alt Fald forsøgt at begrunde det forsvarlige i Rentesættelsen af Renten fra 4 til $3\frac{3}{4}$ pCt. for de Summer, der indestaa i Domænebondergodset og Bøndergodset fra Rytterdistrikterne, saa kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, jeg gjorde gældende der. De samme Bemærkninger, jeg har anført med Hensyn til Rentenedsættelser paa disse Punkter, gælde jo selvfølgelig ogsaa Rentenedsættelserne her.

Saa har jeg tilbage den højtærede Krigsminister og den højtærede Marineminister. De havde jo ikke saa saa Indvendinger at gøre mod det foreliggende Finanslovsforslag; de ønskede at stille Ændringsforslag baade til §§ 22, 23 og 26. Jeg skal ikke i mindste Maade inblade mig paa Enkeltigheder der, og jeg skal heller ikke komme ind paa at gøre almindelige Betragtninger gældende her paa dette Omraade, almindelige Betragtninger, som det høje Ting meget vel kender; jeg har jo saa ofte haft Lejlighed til at fremsætte mit Syn i saa Henseende. Jeg tror ikke, at Kjøbenhavns Besættning indeholder nogen Velsignelse for vort Land, maatte snarere en Ulykke, men det skal jeg, som sagt, ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror ikke, at Danmarks Lykke ligger i store Militærudgifter, men, som sagt, jeg skal afholde mig fra enhver som helst Udtalelse i den Retning. Jeg trøster mig ikke til i nogen Maade at overbevise den ærede Krigsminister, lige saa lidt som det vil være ham muligt at overbevise mig paa dette Punkt. Men jeg skal kun minde om, at paa det foreliggende Finansbudget er der bevilget til Krigs- og Marineministeriet 17,772,993 Kr. 42 Dre, altsaa henimod 18 Millioner Kr., og Folketinget har nægtet et Beløb af i alt for begge Ministeriers Vedkommende 203,997 Kr. 34 Dre. Men jeg skønner ikke rettere, end at man paa disse Punkter, ud fra sit Syn, har strakt sig meget vidt og ogsaa har strakt sig videre, end mange, saare mange i vort Folk egentlig ønskede. Jeg skal minde

om, at der er mange, der ville bebrejde Folketinget, at man har strakt sig saa vidt. Men vi have jo gentagne Gange gjort den Opfattelse gældende, at det er vor Hensigt ikke at krænte bestaaende Love. Jeg har gentagne Gange haft Lejlighed til at gøre den Betragtning gældende her i det høje Ting, og jeg tror ikke eller rettere det er jeg vis paa, at Folketinget har til Hensigt at nægte en eneste Dre, som kan siges at skyde af de nu bestaaende Love, af den nu bestaaende Hær- og Søværnslov, og som ere absolut nødvendige ifølge disse to Love, og jeg skal derfor anbefale, at man bliver staaende ved Folketingets Opfattelse. Jeg kan ikke tro, at dette lille Beløb, disse 203,000 Kr., skulde gøre Finansloven umulig, i alt Fald vilde jeg meget beklage, hvis det skulde være Tilfældet.

Efter at have fremsat disse Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, jeg har hørt af de forskellige Ministre, vil jeg tillade mig at gaa over til at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Finanslovens Indhold i det hele taget. Jeg tillod mig i Begyndelsen af mit Foredrag i Dag at sige, at efter mit Skøn er det en fortrinlig Finanslov, en god Finanslov, der bevilger rigeligt og rundeligt til vore forskellige Erhverv til alle Sider. Maa jeg saa Lov til at nævne nogle enkelte Eksempler til Bevis herpaa, Jeg mener nu for det første, at de to Punkter, som jeg allerede ret udførlig har berørt, nemlig Rentenedsættelsen og Land- og Ligningsstatens Overgang til Kommunerne ere Vidnesbyrd i saa Henseende. Men jeg skal nævne forskellige andre Punkter. F. Eks. paa § 18 have vi for Landbrugsministeriets Vedkommende en Række Understøttelser til Enter og Børn efter de forulykkede ved Harboøre, 300 Kr. til Enterne og 80 Kr. til hvert Børn — en meget god og hensigtsmæssig Foranstaltning, som jeg antager, at ikke eet Menneke i dette høje Ting kan have noget at indvende imod. Man har paa samme Paragraf forhøjet Rejseunderstøttelsen til Husmænd, og man har paa samme Paragraf et forhøjet Bidrag til Moskulturen, og man har givet en hel ny Bevilling paa samme Paragraf til Mergeltransport paa Jærnbanen, et Beløb af 25,000 Kr., der skal anvendes saaledes, at vedkommende Rekvirent svarer en Femtedel af Fragten, medens de fire Femtedele udredes af Staten. Man har paa samme Paragraf bevilget en Forhøjelse af Redningsmandstabet Dagpenge fra 12 til 15 Kr. Der var et æret Medlem her i denne Sal, der foreleden under Behandlingen af Lovforslaget om Statsbanedriften udtalte, at Redningsmandstabet Lønning var saa